

Sesiuni de comunicări științifice

ISSN 3061-6891

ISSN-L 3061-6891

NR15 MARTIE 2026

Coordonator Revistă
Prof Ec Dr PETRE
DANIELA

REDACTIA:

Redactor coordonator :

Prof Ec Dr Petre Daniela

Redactor Șef :

Prof Ec Dr

Mirea Cosmin Nicolae

Redactori Turism :

Prof Ing Dr Rădoi Eugenia Dorina

Prof Ec Dr

Albu Ovidiu Toma

Redactor Tehnic :

Prof Ing Dr

Damian Adriana

Redactori Religie :

Prof Ing Farm.Dr Pușcaș Gabriela

Redactor Economic /Comerț:

Prof Jr Ec Dr Simina Andora

Prof Ec Dr

Jeleascov Monica

Cuprins :

1.Sesiunea de comunicări cu tema,Promovarea tradițiilor autohtone privind simbolistica mărtișorului “-Prof Ec Dr Petre Daniela & Prof EcDr Mirea Cosmin Nicolae	pag 4
2. Rolul fermierilor în dezvoltarea agriculturii și a turismului rural din România Prof. Dr. Ovidiu Toma ALBU.....	pag 6
3.Soluții pentru educație – Un viitor verde Prof. ec. dr. Irimia Iacob Cati.....	pag 8
4.Evaluarea prin audit a sistemului de salarizare în companii Prof Ing Dr Dumitru Săndulescu.....	pag 10
5. Tendințe actuale în dezvoltarea transmisiilor automate pentru autovehicule Partea a II-a Prof.ing.dr. Adriana DAMIAN,& Prof.ing.dr. Sorin CUCU.....	pag 12
6.Rolul rețelei hidrografice și al vegetației în activitatea turistică din Mărginimea Sibiului Prof. dr. Pandelescu Alina.....	pag 16
7.Aspecte privind promovarea și accesarea locurilor de muncă vacante Prof Ec Dr JELEASCOV ANDREEA -MONICA.....	pag 19
8.Comentariu teologic la Iacov1:9 Prof Dr Pușcaș Gabriela.....	pag 21

**Sesiunea de comunicări cu tema
„Promovarea tradițiilor autohtone privind simbolistica mărtişorului “**

Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez Bucureşti

Prof Ec Dr Petre Daniela

Prof Ec Dr Mirea Cosmin Nicolae

Martţi 17 martie, în cadrul sesiunii de comunicări ştiinţifice elevii claselor X- XII au prezentat informaţii interesante pe tema „Promovarea tradițiilor autohtone privind simbolistica mărtişorului “ Grupele de elevi au fost coordonate de cadrele didactice din cadrul colegiului , de la catedrele de turism şi servicii /economic/religie şi tehnic.

În cadrul acestor activităţi cadrele didactice urmăresc să dezvolte cât mai mult elevilor competenţele digitale , competenţele de comunicare şi competenţele de specialitatea domeniului pe care aceştia îl urmează .

La această activitate au participat :Prof Ec Dr Petre Daniela, Prof Ec Dr Mirea Cosmin Nicolae, Prof Ing Dr Rădoi Eugenia Dorina, Prof Ec Dr Albu Ovidiu Toma, Prof Ec Dr Jeleascov Monica, Prof Ec Jr Dr Simina Andora Evelina, Prof Dr Puşcaş Gabriela,Prof Ing Dr Damian Adriana.

Felicitări tuturor elevilor participanţi la această activitate !

Rolul fermierilor în dezvoltarea agriculturii și a turismului rural din România

Autor: Prof. Dr. Ovidiu Toma ALBU
Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București

Agricultura reprezintă unul dintre cele mai vechi și importante domenii economice ale României. De-a lungul timpului, fermierii au avut un rol esențial în asigurarea hranei, în menținerea echilibrului economic al mediului rural și în păstrarea tradițiilor locale. În prezent, agricultura nu mai este doar o activitate de producție alimentară, ci și un factor important în dezvoltarea turismului rural și a agroturismului.

România dispune de un potențial agricol semnificativ datorită suprafeței mari de teren agricol și diversității reliefului, ceea ce creează condiții favorabile pentru dezvoltarea fermelor, a produselor tradiționale și a activităților turistice rurale.

Agricultura în economia României

Agricultura continuă să joace un rol important în economia națională. România deține aproximativ 13,3 milioane hectare de teren agricol, dintre care aproximativ 8,3 milioane hectare sunt teren arabil, situându-se pe locul 6 în Uniunea Europeană după suprafața agricolă.

Contribuția agriculturii la economia națională este semnificativă. În anul 2025, sectorul agricol contribuie cu aproximativ 4–5% la Produsul Intern Brut (PIB), iar dacă se iau în calcul și industria alimentară și sectoarele conexe, contribuția totală depășește 10% din PIB-ul României.

De asemenea, agricultura oferă un număr mare de locuri de muncă. Aproximativ 18–20% din populația activă a României lucrează în agricultură, un procent mult mai mare decât media Uniunii Europene, care este de aproximativ 4%.

Valoarea producției agricole românești a fost estimată la peste 22 miliarde de euro în 2023, ceea ce plasează România printre cele mai importante economii agricole din Uniunea Europeană.

Situația fermierilor din România

Fermierii reprezintă motorul dezvoltării agriculturii românești. Totuși, acest sector se confruntă cu numeroase provocări structurale.

Unul dintre principalele probleme este fragmentarea terenurilor agricole. Aproximativ 90% dintre fermele din România au sub 5 hectare, ceea ce limitează productivitatea și competitivitatea pe piața europeană.

De asemenea, populația fermierilor este îmbătrânită. Statisticile arată că aproximativ 44% dintre fermieri au peste 65 de ani, ceea ce ridică probleme privind schimbul generațional și viitorul agriculturii.

Cu toate acestea, fermierii joacă un rol important în:

- asigurarea securității alimentare;
- menținerea activităților economice în mediul rural;
- conservarea tradițiilor și a peisajelor agricole;
- producerea alimentelor locale și tradiționale.

Turismul rural și agroturismul

Turismul rural reprezintă o formă de turism desfășurată în mediul rural, bazată pe valorificarea tradițiilor locale, a culturii și a peisajelor naturale. În ultimii ani, acest tip de turism a devenit o alternativă economică importantă pentru fermieri.

Agroturismul permite turiștilor să participe la activități agricole, precum:

- lucrări agricole sezoniere;
- degustarea produselor tradiționale;
- participarea la obiceiuri și festivaluri locale;
- experiențe autentice în gospodării tradiționale.

Acest model economic contribuie la diversificarea veniturilor fermierilor, reducând dependența exclusivă de producția agricolă. Studiile arată că agroturismul poate deveni un instrument eficient pentru dezvoltarea durabilă a mediului rural și pentru conservarea patrimoniului cultural și natural.

Legătura dintre agricultură și turismul rural

Agricultura și turismul rural sunt strâns interconectate. Fermierii pot valorifica produsele agricole și tradițiile locale pentru a atrage turiști și pentru a dezvolta activități economice suplimentare.

Printre beneficiile acestei legături se numără:

- creșterea veniturilor fermierilor;
- promovarea produselor locale;
- revitalizarea satelor;
- crearea de noi locuri de muncă;
- protejarea patrimoniului natural și cultural.

Zonele rurale din România, precum Maramureș, Bucovina sau Transilvania, au devenit exemple de succes în dezvoltarea agroturismului, combinând agricultura tradițională cu ospitalitatea rurală.

Agricultura și fermierii reprezintă un pilon fundamental al economiei și al identității rurale din România. În contextul actual, dezvoltarea turismului rural și a agroturismului poate contribui semnificativ la modernizarea mediului rural și la creșterea veniturilor fermierilor.

Pentru a valorifica pe deplin acest potențial, este necesară susținerea fermierilor prin politici agricole eficiente, investiții în tehnologie și programe de dezvoltare rurală. Astfel, agricultura, turismul rural și comunitățile locale pot evolua împreună într-un model durabil de dezvoltare economică și socială.

Bibliografie

1. Eurostat – Agricultural statistics in the European Union.
2. INS (Institutul Național de Statistică) – Agricultura României.
3. Focus Agricol – „Agricultura a contribuit cu 4–5% la PIB”.
4. Antena 3 Economic – „Agricultura românească generează peste 22 miliarde euro”.
5. Jurnalul – „Performanța în agricultură: fermierii români și dimensiunea fermelor”.
6. Studiu privind dezvoltarea agroturismului și a economiei rurale.

SOLUȚII PENTRU EDUCAȚIE – UN VIITOR VERDE

Prof. ec. dr. Irimia Iacob Cati
Colegiul Ion Kalinderu Busteni

Într-o lume aflată în continuă schimbare, elevii de astăzi vor deveni principalii promotori și dezvoltatori ai turismului. De aceea, pregătirea lor pentru viitor trebuie să includă nu doar cunoștințe teoretice, ci și competențe practice, adaptate cerințelor actuale ale pieței turistice.

În primul rând, elevii viitorului trebuie să înțeleagă importanța mediului înconjurător. Agroturismul se bazează pe natură, iar protejarea acesteia devine o prioritate. Prin educație ecologică, tinerii pot învăța cum să reducă poluarea, să utilizeze resursele în mod responsabil și să promoveze un stil de viață sustenabil. Astfel, viitorii lucrători din turism vor putea contribui la dezvoltarea unor pensiuni și ferme turistice prietenoase cu mediul (1).

Un alt aspect important este dezvoltarea abilităților de comunicare. În agroturism, relația cu turiștii este esențială. Elevii trebuie să învețe cum să interacționeze cu persoane din culturi diferite, să fie ospitalieri și să ofere informații clare și utile. Cunoașterea limbilor străine reprezintă un avantaj major, deoarece atragerea turiștilor internaționali contribuie la creșterea veniturilor și la promovarea zonelor rurale (2). De asemenea, utilizarea tehnologiei joacă un rol din ce în ce mai important. Elevii viitorului trebuie să fie familiarizați cu platformele online, rețelele sociale și instrumentele digitale de promovare. O pensiune agroturistică nu mai poate avea succes fără o prezență online bine realizată. Promovarea prin fotografii, videoclipuri și recenzii poate influența decizia turiștilor. Astfel, competențele digitale devin esențiale pentru dezvoltarea afacerilor din mediul rural (3).

În plus, elevii trebuie să dezvolte spirit antreprenorial. Agroturismul oferă numeroase oportunități de afaceri, de la cazare și alimentație până la activități recreative, precum drumeții, ateliere tradiționale sau degustări de produse locale. Tinerii care învață încă din școală cum să gestioneze o afacere vor avea mai multe șanse de succes. Ei trebuie să înțeleagă noțiuni de bază precum planificarea, organizarea și gestionarea resurselor financiare (4).

Nu în ultimul rând, păstrarea tradițiilor reprezintă un element esențial al agroturismului. Elevii trebuie să fie conștienți de valoarea patrimoniului cultural și să contribuie la promovarea acestuia.

Meșteșugurile, obiceiurile și gastronomia locală sunt atracții importante pentru turiști. Prin implicarea tinerilor, aceste elemente pot fi păstrate și transmise generațiilor viitoare (5).

În contextul schimbărilor climatice și al degradării mediului, educația are un rol esențial în formarea unei generații responsabile. Un viitor verde nu poate exista fără elevi conștienți de importanța protejării naturii. De aceea, sistemul educațional trebuie să se adapteze și să ofere soluții concrete pentru dezvoltarea unei gândiri ecologice.

În primul rând, introducerea educației ecologice ca disciplină sau ca temă integrată în mai multe materii reprezintă o soluție eficientă. Elevii trebuie să înțeleagă încă de mici ce înseamnă protejarea mediului, reciclarea și utilizarea responsabilă a resurselor. Nu este suficientă doar teoria; activitățile practice, precum colectarea selectivă sau plantarea de copaci, contribuie la formarea unor comportamente corecte.

O altă soluție importantă este transformarea școlilor în spații sustenabile. Instituțiile de învățământ pot deveni exemple pentru elevi prin utilizarea energiei regenerabile, reducerea consumului de apă și implementarea sistemelor de reciclare. Astfel, elevii nu doar învață despre protecția mediului, ci o și aplică în viața de zi cu zi.

De asemenea, utilizarea tehnologiei verzi în educație este esențială. Platformele digitale reduc consumul de hârtie, iar resursele online permit accesul rapid la informații despre mediu. Elevii pot participa la cursuri interactive, pot viziona documentare și pot realiza proiecte digitale care promovează un stil de viață sustenabil.

Un alt aspect important este implicarea elevilor în proiecte și parteneriate. Activitățile extracurriculare, cum ar fi campaniile de ecologizare sau colaborările cu organizații de mediu, îi ajută pe tineri să înțeleagă impactul acțiunilor lor. În plus, aceste experiențe dezvoltă spiritul de echipă și responsabilitatea socială.

Formarea profesorilor joacă, de asemenea, un rol esențial. Cadrele didactice trebuie să fie pregătite pentru a transmite informații actuale și pentru a utiliza metode moderne de predare.

Prin cursuri de formare continuă, profesorii pot integra mai ușor temele legate de mediu în activitatea didactică.

Nu în ultimul rând, colaborarea dintre școală, familie și comunitate este foarte importantă. Elevii trebuie să vadă că valorile ecologice sunt respectate nu doar la școală, ci și acasă sau în societate. Doar printr-un efort comun se poate construi o mentalitate orientată spre protejarea mediului.

În concluzie, un viitor verde depinde în mare măsură de educație. Prin introducerea unor metode moderne, implicarea activă a elevilor și promovarea valorilor ecologice, școala poate contribui la formarea unei generații responsabile și conștiente. Schimbarea începe cu educația, iar elevii de astăzi sunt cei care vor construi lumea de mâine. Elevii viitorului joacă un rol esențial în dezvoltarea unui agroturism de succes. Prin educație, implicare și adaptare la noile cerințe, aceștia pot contribui la crearea unor experiențe autentice și sustenabile pentru turiști.

Investiția în formarea lor reprezintă, de fapt, o investiție în viitorul mediului rural și în valorificarea resurselor locale.

Bibliografie

1. NISTOR, L. Turism rural și agroturism. București: Editura Economică, 2019.
2. MINISTERUL TURISMULUI. Strategia de dezvoltare a turismului în România, 2022.
3. POPESCU, M. Marketing turistic. București: Editura Universitară, 2020.
4. IONESCU, A. Antreprenoriat în turism. Cluj-Napoca: Editura Risoprint, 2018.
5. ORGANIZAȚIA MONDIALĂ A TURISMULUI. Turism sustenabil pentru dezvoltare, 2021.

EVALUAREA PRIN AUDIT A SISTEMULUI DE SALARIZARE ÎN COMPANII

Dumitru Săndulescu[1]

Șenchea Anca Daniela[2]

Un audit salarial este un proces cuprinzător de revizuire și verificare care examinează sistemul, procedurile și înregistrările salariale ale organizației pentru a asigura acuratețea, conformitatea și eficiența.

Este conceput pentru a detecta erorile, a identifica ineficiențele și a se asigura că angajații sunt plătiți corect, în timp ce afacerea respectă reglementările.

În timpul unui audit salarial, auditorii (fie interni, fie externi) examinează sistematic înregistrările angajaților, calculele salariale, deducerile din beneficii și procesele de plată. Scopul nu este de a crea un moment de mântuială, ci de a crea încredere în realizarea salariilor și de a proteja atât angajații, cât și afacerea de greșeli costisitoare.

Tipuri de audituri salariale

1. Audit intern al salarizării

Un audit intern al salarizării este realizat de propria echipă, de obicei de cineva din departamentul de resurse umane, contabilitate sau de un auditor intern dedicat. Frumusețea acestei abordări constă în accesibilitatea și rentabilitatea sa. Echipa internă înțelege deja operațiunile afacerii, cultura companiei și provocările specifice.

Auditurile interne pot fi efectuate mai frecvent și sunt perfecte pentru verificări de rutină și monitorizare continuă. De asemenea, sunt excelente pentru identificarea îmbunătățirilor proceselor și a oportunităților de formare în cadrul echipei. Cu toate acestea, este posibil să le lipsească obiectivitatea și expertiza specializată pe care le aduc auditorii externi.

[1] Prof. Dr. Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj, Sector 1, București, miti.sandulescu@yahoo.com

[2] Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Pitești, ancasenchea@yahoo.com

1. Audit extern al salarizării

Un audit extern al salarizării implică implicarea unor profesioniști externi, cum ar fi auditori independenți sau firme de audit salarial experte. Acești auditori externi aduc o perspectivă proaspătă, expertiză specializată și obiectivitate completă procesului. Sunt deosebit de valoroși pentru evaluările anuale complete sau atunci când suspectați probleme semnificative. Deși auditurile externe costă de obicei mai mult inițial, acestea oferă adesea informații mai aprofundate și au o importanță mai mare în rândul părților interesate, al autorităților de reglementare și al instituțiilor financiare. De asemenea, sunt esențiale pentru companiile sau organizațiile listate la bursă cu cerințe specifice de audit.

Riscuri principale pentru auditurile salariale

- Clasificarea greșită a angajaților drept contractanți sau statutul incorect de exceptat/neexceptat, ceea ce duce la încălcări ale conformității și potențiale probleme juridice.
- Erori de calcul în plata orelor suplimentare, a bonusurilor sau a comisioanelor care pot duce la subplata sau supraplata angajaților.
- Modificări neautorizate ale datelor angajaților, ale ratelor de plată sau ale deducerilor fără aprobarea sau documentația corespunzătoare.
- Angajați fantomă sau angajați concediați care continuă să primească salarii, expunând adesea controale interne slabe.
- Nereguli în respectarea obligațiilor fiscale, inclusiv rețineri incorecte, depuneri ratate sau depuneri cu întârziere care pot atrage penalități.
- Erori în administrarea beneficiilor, cum ar fi deduceri incorecte sau o acoperire care nu corespunde alegerilor angajaților.
- Nereguli în urmărirea timpului, inclusiv lovituri greșite, ore suplimentare neautorizate sau înregistrări de timp lipsă.
- Vulnerabilități de securitate a datelor care ar putea expune informații sensibile ale angajaților sau ar putea permite accesul neautorizat la sistemele de salarizare.

Bune practici pentru auditul salarial:

- Programarea auditurilor
- Utilizarea automatizării
- Utilizarea analizelor
- Folosirea unei documentații eficiente
- Organizarea de instruire
- Segregarea sarcinilor
- Utilizarea de standarde

Un audit complet al salarizării analizează înregistrările angajaților, calculele salariale, declarațiile fiscale și reconcilierile financiare pentru a verifica acuratețea, conformitatea și controalele interne.

Auditorile salariale reușite examinează:

- Registrele de angajați (activi, concediați, în șomaj tehnic sau în concediu)
- Înregistrări privind compensațiile, inclusiv salariile regulate, orele suplimentare, bonusurile, comisioanele și alte plăți variabile sau atipice
- Date de pontaj, cum ar fi orele lucrate, timpul liber plătit și soldul concediilor
- Impozite și deduceri salariale, inclusiv beneficii, popri și contribuții la pensie
- Frecvența salarizării și perioadele speciale, cum ar fi salariile bonus sau cele din afara ciclului
- Reconcilieri bancare ale registrului general și ale salariilor

Un audit amănunțit al salarizării protejează atât angajații, cât și organizația. Angajații câștigă încredere că salariile lor sunt corecte și legale, în timp ce angajatorii reduc expunerea financiară, penalitățile de conformitate și riscul de fraudă.

Bibliografie:

Feleagă N., Malciu L., Politici și opțiuni contabile, Editura Economică, București, 2002
Legea contabilității 82/1991 actualizată și republicată

2.3 Transmisia variabilă continuu (CVT)

Transmisia CVT funcționează pe baza a două fulii cu diametru variabil și a unei curele metalice, asigurând un raport de transmisie continuu variabil și un consum redus în regim urban.

Transmisiile automate cu variație continuă (Continuously Variable Transmission – CVT), spre deosebire de transmisiile automate conventionale cu mecanisme planetare*, permit varierea continuă a raportului de transmitere dintre viteza ungiulară a motorului și cea a roții. Practic CVT-urile permit realizarea unui număr infinit de rapoarte între o valoare minimă și una maximă a raportului de transmitere.

Comparativ cu celelalte tipuri de transmisi automate sau manuale, CVT-urile conferă o serie de avantaje:

1. Confort și maniabilitate îmbunătățite având în vedere că aceste transmisi permit accelerații liniare, constante fără întreruperea fluxului de putere între motor și roți. Practic este eliminat șocul care apare în momentul schimbării treptelor de viteză, iar condusul devine mult mai lin.
2. Consum de combustibil mai redus – CVT pot menține motorul în zona de randament maxim (zona polului economic) independent de viteza automobilului. Sau mai inginereste CVT permit motorului să funcționeze pe un domeniu extins de variație a turației și sarcinii independent de viteza și cuplul comandate la roțile automobilului.
3. Dinamicitate crescută – CVT permit performanțe de accelerare mai bune având în vedere că nu se întrerupe fluxul de putere motor – roți și totodată în funcție de intenția șoferului (cât de repede se apasă pedala de accelerație) pot ”obliga” motorul să funcționeze la un regim de cuplu maxim, rezultând astfel accelerații maximizate.
4. Se elimină căutarea/alegerea treptei potrivite de viteză odată cu schimbarea condițiilor de drum (exemplu urcare unui deal) sau în funcție de apăsarea pedalei de accelerație (cerință conducător auto). CVT va răspunde imediat la schimbarea condițiilor de drum sau la cerința conducătorului auto alegând raportul ideal fără nici o intervenție/disconfort din partea șoferului.
5. Mai bun control al emisiilor poluante – CVT va alege domeniul favorabil de sarcini și turații în care motorul poluează cel mai puțin independent de viteza automobilului.
6. Creșterea durabilității componentelor mecanice prin utilizarea motorului la regimuri optime.
7. Mase și dimensiuni de gabarit reduse ceea ce le face potrivite, îndeseobi, pentru automobile de litraj mic cu tracțiunea pe puntea față.

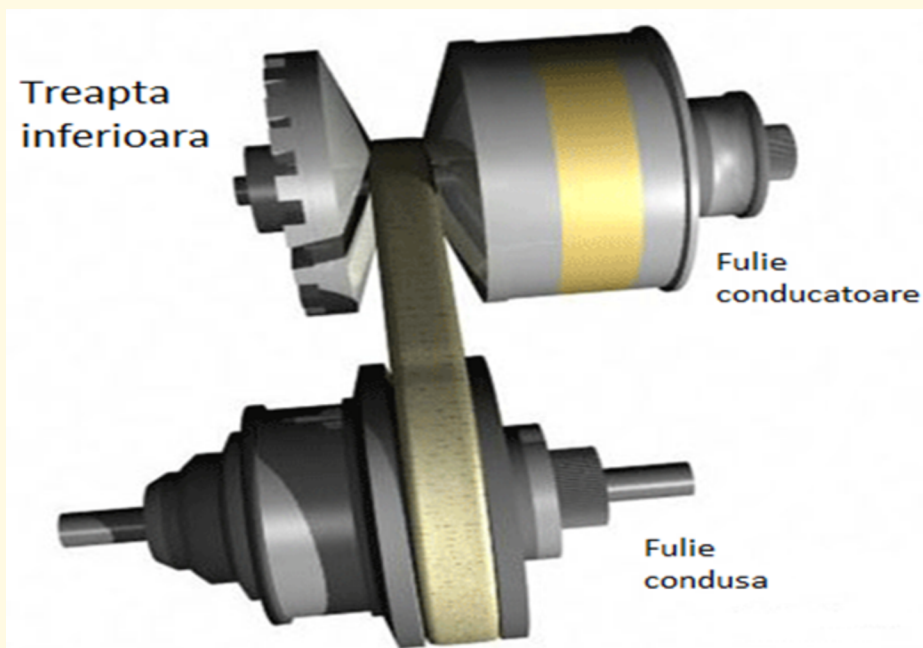

Figura 3. Schema de funcționare a transmisiei CVT

Spre deosebire de transmisiile automate convenționale alcătuite din multiple mecanisme planetare, frâne, ambreiaje, elemente de control construcția de bază a CVT este ceva mai simplă. Majoritatea CVT sunt alcătuite din următoarele 3 componente de bază:

- o curea metalică/cauciuc pentru transmiterea cuplului;
- fulia conducătoare pe unde intră mișcarea;
- fulia condusă de ieșire.

Pe langa acestea similar cu transmisiile automate conventionale CVT-ul mai dispune de urmatoarele: unitate de electronica de comanda, hidrotransformator (convertizor), diferiti senzori, mecanism planetar pentru mersul inapoi si doua ambreiaje pentru mersul inainte, respectiv pentru mersul inapoi.

Variatorul cu curea prezentat mai sus reprezintă de fapt inima transmisiei de tip CVT. Fiecare fulie este compusă din două conuri dispuse față în față, iar canalul format de cele două conuri rulează o curea trapezoidală care transmite mișcarea prin frecarea laterală dintre curea și fulie. Pentru fiecare fulie unul din conuri este fix pe arbore, iar celalalt este mobil si se poate deplasa axial pe arbore pentru a putea varia raza de infasurare a curelei.

In general fuliile mobile sunt controlate folosind presiunea hidraulica (majoritatea solutiilor), dar sunt solutii ce folosesc forta centrifuga, control electric sau forta unor arcuri. Ideea de baza ce trebuie retinuta pentru mecanismul de mai sus este ca, fuliile lucreaza intotdeauna in tandem, cand o fulie isi creste raza de rulare cealalta fulie isi scade raza pentru a mentine cureaua intotdeauna intinsa transmitand astfel cuplul catre roti.

Avem o fulie conducatoare conectata la arborele cotit al motorului si o fulie condusa care va transmite miscarea mai departe prin diferential la arborii planetari si in final la roti. CVT-urile sunt astfel capabile sa creeze un numar infinit de rapoarte, prin varierea permanenta a razei de infasurare a curelei pe cele doua fulii, intre un raport inferior si unul superior sau orice valoare intermediara. De exemplu cand raza de infasurare a curelei este mica la fulia conducatoare si mare la fulia condusa, vom avea o scadere a vitezei unghiulare a fuliei conduse si va rezulta o treapta inferioara de viteza.

2.4 Transmisia e-CVT pentru vehicule hibride

Transmisia e-CVT utilizează un set planetar pentru împărțirea fluxului de putere între motorul termic și motoarele electrice, oferind eficiență energetică ridicată și fiabilitate crescută.

În evoluția cutiilor de viteze CVT, așa-numite eCVT, în care funcția de Conversia cuplului se face electric printr-un motor mic, astfel încât simbioza dintre motor și cutie de viteze să fie mai rafinată, realizându-se astfel un utilizare mai mare și optimizare a turațiilor, a cuplului și a puterii, la care trebuie adăugate caracteristicile unei transmisii CVT variabile continuu: consum și emisii mai mici și confort mai mare de utilizare pentru șofer.

În plus, cu transmisii e-CVT Scopul este eliminarea principalelor probleme sau senzații pe care aceste cutii de viteze le-au oferit șoferilor., adică atunci când călcăm pe accelerație percepem o întârziere până când mașina începe să reacționeze sau faptul că, tot la accelerare, motorul se rotește prea mult, producând zgomot și nefurnând o senzație de putere și accelerație.

2.5 Transmisia pentru vehicule electrice

Vehiculele electrice folosesc, în general, o transmisie cu o singură treaptă de reducere, caracterizată prin simplitate constructivă și randament foarte ridicat.

Figura 4. Schema transmisiei pentru vehicule electrice

3. Analiză comparativă a transmisiilor automate

Analiza comparativă evidențiază faptul că nu există o soluție universal optimă. Transmisiile automate clasice oferă confort superior, DCT excelează la performanțe dinamice, CVT este avantajoasă în mediul urban, iar e-CVT și transmisiile pentru vehicule electrice reprezintă direcția viitoare.

4. Tendințe generale în evoluția transmisiilor automate

Creșterea numărului de rapoarte de transmisie- Utilizarea transmisiilor cu 8–10 trepte permite funcționarea motorului în domeniul optim de randament, reducând consumul și emisiile poluante.

Optimizarea controlului electronic- Unitățile TCU moderne utilizează algoritmi adaptivi integrați cu ECU și sisteme ADAS pentru îmbunătățirea performanțelor dinamice și a confortului.

Adaptarea la electrificare- Electrificarea sistemului de propulsie a condus la transmisii cu arhitectură mecanică simplificată și control electronic avansat.

Evoluția transmisiilor automate reflectă transformările profunde din industria auto modernă. Tendința generală este orientarea către sisteme eficiente energetic, fiabile și integrate cu soluțiile de electrificare, transmisiile automate devenind subsisteme inteligente esențiale pentru performanța globală a autovehiculului.

Bibliografie

1. Heisler, H., *Advanced Vehicle Technology*, Butterworth-Heinemann, 2002.
2. Naunheimer, H. et al., *Automotive Transmissions*, Springer, 2011.
3. Guzzella, L., Sciarretta, A., *Vehicle Propulsion Systems*, Springer, 2013.
4. Bosch, *Automotive Handbook*, 10th Edition, 2018.
5. Wong, J. Y., *Theory of Ground Vehicles*, Wiley, 2008.
6. Rajamani, R., *Vehicle Dynamics and Control*, Springer, 2012.

ROLUL REȚELEI HIDROGRAFICE ȘI AL VEGETAȚIEI ÎN ACTIVITATEA TURISTICĂ DIN MĂRGINIMEA SIBIULUI

Prof. dr. Pandelescu Alina

Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București

1. Rolul rețelei hidrografice în activitatea turistică

Importanța rețelei hidrografice în activitatea turistică se remarcă asupra localităților. Acestea au parțial sisteme centralizate de alimentare cu apă, astfel încât multe necesită reabilitări și extinderi acele localități care nu au sisteme centralizate având proiecte privind introducerea rețelelor de apă și canalizare. „În cazul sistemelor centralizate de alimentare cu apă potabilă, apa distribuită este corespunzătoare sub aspect chimic și bacteriologic. În localitățile rurale unde apa este distribuită prin instalații mici (microcentrale) sau surse locale (fântâni, izvoare captate), indicele de nepotabilitate este mare atât din punct de vedere chimic, cât și bacteriologic (pentru că apa nu este tratată și dezinfectată).” Activitățile de gospodărie comunală (SC Apă-Canal SA Sibiu, SC Prescom SA Cisnădie, Primăria Săliște) generează apele uzate ajunse în emisari, „poluanții specifici fiind constituiți din substanțe organice, suspensii, amoniu, sulfuri, fosfor, detergenți.” Cauza principală a poluării cursurilor de apă prin aceste activități, o constituie insuficiența epurării a apelor (la nivelul județului Sibiu peste 90% din apele uzate evacuate). De altfel, pentru a asigura apa potabilă necesară unei populații însemnate (peste 50.000 locuitori) se utilizează „atât captări de suprafață (Săliște), cât și foraje subterane (Tâlmaci).”

Rețeaua hidrografică este structurată pe două bazine hidrografice: Olt și Mureș. Ținând cont de distribuția spațială, de dispunerea sistemelor hidrografice raportate la principalii colectori și la influența maselor de aer, ce determină anumite caracteristici ale regimului de scurgere, râurile din arealul studiat au fost grupate în mai multe sisteme hidrografice. „Cumpăna de ape dintre cele două bazine urmărește numai în parte linia celor mai mari înălțimi ceea ce trădează schimbările recente dintre cele două bazine. Trebuie menționat faptul că pe linia imaginată a cumpenei apelor se situează satul Rod – comuna Tilișca, biserica din localitate fiind singura construcție din România care este situată pe această cumpănă: o parte din apele din precipitații curg în Olt iar pe planul acoperișului opus ploile se varsă în bazinul Secașelor și apoi în cel al Mureșului.

Și lacurile din acest areal au fost împărțite tot în două categorii: naturale și antropice, reprezentând și ele un punct de atracție pentru turiștii care vin să viziteze acest areal.

Lacurile naturale sunt restrânse ca număr și nediversificate ca tipuri genetice. Se întâlnesc numai câteva lacuri glaciare situate în văile glaciare de pe versantul nordic al Munților Cîndrel, și anume: Iezerul Mic, Iezerul Mare, Iezerul Nardin, Iezerul Măriucii. În categoria lacurilor artificiale se includ acumulările de pe râurile Cibin (Gura Rîului) și Sadu (Negovanu și Sadu II), care au diferite funcții.

Lacul de acumulare Gura Rîului este situat la 2 km în amonte de localitatea Gura Rîului, mai exact la poalele Munților Cîndrel, în aval de confluența Râului Mare cu Râul Mic.

Principala funcție a acumulării este cea de alimentare cu apă potabilă și industrială a localităților din zonă, dar și a municipiului, iar funcția secundară „constă în producerea energiei electrice în uzina hidroelectrică (3,5MW), amplasată la piciorul barajului. Elementele principale ale amenajării hidrotehnice sunt: un baraj de retenție, un bazin compensator, un bazin disipator cu două trepte și aducțiunea de apă Gura Rîului - Sibiu.”

De altfel, în bazinul superior al Rîului Sadu, au loc numeroase amenajări hidrotehnice, ceea ce îi modifică în mod drastic regimul natural de scurgere. La 10 km distanță în amonte de localitatea Rîu Sadului, într-o zonă de defileu, se află lacul de acumulare Negovanu. Scopul construirii acestui lac l-a reprezentat producerea energiei electrice. Centrala electrică este în funcțiune din 1955 și se află la 6 km în aval de baraj, iar apa din lac este transportată la centrală prin intermediul unei conducte de forță. ”Tot pe râul Sadu, la o distanță de aproximativ 7 km în amonte de localitatea Sadu, se află acumulara Sadu II, prima acumulare din România construită în scopuri hidroenergetice. Centrala electrică se află cu 300 m în aval de lac și este alimentată prin intermediul unui canal de fugă care este deschis la nivelul solului. În prezent, acumulara este utilizată și pentru alimentarea cu apă potabilă a orașului Cisnădie și a municipiului Sibiu (ca sursă complementară celei de la Gura Rîului). Pe râul Sadu mai există și două microhidrocentrale de mai mică capacitate, folosite pentru producerea energiei electrice consumate de localitățile de pe această vale.”¹ Astfel, rețeaua de izvoare și ape, întinsă și diversă, are o importanță deosebită, ce asigură originalitatea peisajului și care totodată întregeste farmecul natural al acestui areal, prin care s-a dezvoltat o bogăție faunistică, floricolă și piscicolă.

2. Rolul învelișului biogeografic

Vegetația reprezintă elementul principal al învelișului pedogeografic, condiționat de climă. De altfel, reprezintă o componentă sensibilă a mediului geografic, reacționând la variațiile cele mai neînsemnate ale factorilor de care depinde în mod direct. De asemenea, reprezintă componente semnificative ale peisajului, având un rol major și în amenajarea și dezvoltarea turistică. „Peisajul natural al Mărginimii Sibiului se caracterizează printr-o zonalitate verticală, în două trepte majore ale reliefului ce atrage după sine pe cea climatică și, în consecință, componenta fitogeografică, conturându-se în două zone: zona alpină (puternic modificată antropic) și zona forestieră.”

Zona alpină – ocupă golurile de munte, fiind localizată deasupra limitei superioare a vegetației arborescente. Între partea superioară și cea inferioară (din apropierea zonei forestiere) a zonei alpine există diferențieri în privința condițiilor de mediu, astfel încât determină împărțirea vegetației culmilor alpine în două etaje de vegetație:

a) etajul alpin – constituit din pajiști alpine, întâlnite la altitudini de peste 2.200 m, în Munții Cîndrel. Se remarcă plantele lemnoase, reprezentate prin arbuști târători: 1 Plan de dezvoltare GAL Mărginimea Sibiului, pag. 48-50 *Loiseleuria procumbens*, *Salix herbacea* (fig.nr.5), *Salix retusa*; ierburile: *Festuca supina*, *Agrostis rupestris*. b) etajul subalpin – este mai reprezentativ și mai extins, întâlnit la altitudini cuprinse între 1600 (1700) și 2000-2200 m, în același spațiu montan. Prezintă suprafețe întinse de tufărișuri, *Juniperus sibirica*) singure sau în alternanță cu pajiștile.

Zona forestieră – este alcătuită și ea tot din două etaje: a) etajul boreal (al molidurilor) și b) etajul nemoral (al pădurilor de foioase): a) etajul boreal – este reprezentat de pădurile de molid localizate exclusiv în regiunea muntoasă și formează partea superioară a domeniului forestier. Se întâlnește la altitudini medii de 1000-1600 m (în Munții Cîndrel). Așadar, vegetația este dominată de pădurile de molid, fiind săracă în specii. Însă, pe lângă molid (*Picea excelsa*), mai pot apărea sporadic: scorușul (*Sorbus aucuparia*), paltinul de munte (*Acer pseudoplatanus*) – fig.nr.7, bradul (*Abies alba*) și fagul (*Fagus sylvatica*) – fig.nr.8. Foarte slab reprezentați sunt arbuștii, iar pajiștile secundare, care s-au instalat pe locul pădurilor de molid, sunt dominate de țapoșică (*Nardus stricta*), de păiușul roșu (*Festuca rubra* var. *fallax*), etc. b) etajul nemoral – cuprinde păduri de foioase mezofile de tip central-european și este situat între limite variabile – limita superioară fiind de 800-1200 (1300 m), iar cea inferioară de 300-500 m. De altfel, acest etaj se împarte la rândul său în două subetaje: subetajul pădurilor amestecate de rășinoase și fag și subetajul pădurilor de fag (al făgetelor).

Peisajul cultivat – în Mărginimea Sibiului agricultura este o activitate importantă, având ca obiectiv principal: asigurarea produselor agricole necesare întreținerii gospodăriei, iar ca obiectiv secundar: produsele destinate pieței. „Structura fondului funciar și suprafața ce revine unei gospodării a reprezentat pentru populația din zonă o provocare pentru diversificarea activităților din care sunt asigurate veniturile pentru un trai decent. Totalul suprafeței arabile este 7759 ha din care majoritatea sunt cultivate cu porumb și cartofi.”

Următoarele specii de floră au multiple utilizări în diverse sectoare, fiind foarte solicitate atât pe piața internă, cât și pe piața externă. „Activitățile de exploatare a acestor resurse sunt reglementate prin Ordin nr. 410/2008, privind aprobarea Procedurii de autorizare a activităților de recoltare, capturare și/sau achiziție și/sau comercializare, pe teritoriul național sau la export, a florilor de mină, a fosilelor de plante, precum și a plantelor și animalelor din flora și, respectiv, faunei sălbatice și a importului acestora.” 3 Au fost autorizate pentru recoltare, pe parcursul anului 2009, următoarele resurse naturale: Ciuperci: Hribi (*Boletus* sp.), Ghebe (*Armillaria mellea*), Gălbiori (*Cantharellus cibarius*); Râșcovi (*Lactarius deliciosus*), Zbârciogi (*Morchella esculenta*), Trâmbița piticului (*Craterellus cornucopioides*); Fructe de pădure: Merișoare (*Vaccinium vitis-idaea*), Afine (*Vaccinium myrtillus*), Zmeură (*Rubus idaeus*), Mure (*Rubus fruticosus*), Măceșe (*Rosa canina*), Fragi (*Fragaria vesca*), Coacăz negru (*Ribes nigrum*), Cătină (*Hippophae rhamnoides*), Porumbele (*Prunus spinosa*), Măr sălbatic (*Malus sylvestris*), Soc (*Sambucus nigra*), Scoruș (*Sorbus aucuparia*); Plante medicinale: Mușețel (*Matricaria chamomilla*), Sunătoare (*Hypericum perforatum*), Păducel (*Crataegus monogyna*), Salcie (*Salix alba*), Salcâm (*Robinia pseudacacia*), Călin (*Viburnum opulum*), Macriș (*Rumex acetosa*); Pătlagina mare (*Plantago major*); 2 Plan de dezvoltare GAL Mărginimea Sibiului

Aspecte privind promovarea și accesarea locurilor de muncă vacante

JELEASCOV ANDREEA -MONICA

Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București

Activitatea economică implică factorul muncă, menit să valorifice resursele naturale și monetare în interesul său. Munca se tranzacționează prin intermediul pieței muncii. Echilibrele sau dezechilibrele pe piața muncii pot fi abordate pornind de la caracteristicile acestei piețe și continuând cu mecanismul intern al funcționării ei. Domeniul pieței forței de muncă, îndeosebi din perspectiva identificării și accesării locurilor de muncă disponibile, reprezintă subiect de interes pentru categorii extinse ale populației, de la tineri elevi și studenți, absolvenți, persoane angajate, șomeri, și până la pensionari preocupați de evoluția socio-profesională a membrilor familiei. Dincolo de toate aceste aspecte, intervenția crizei economice generatorare de restrângerea și stoparea activității, implicit de creșterea ratei șomajului și afectarea substanțială a bugetelor naționale și ale celor privind securitatea socială a condus la aprofundarea tematicii ocupării, datorită amenințării spectrului legat de insecuritatea locului de muncă și dificultatea sau chiar imposibilitatea angajării în noi posturi disponibile. În perioadele de criză, dar și în cele de creștere economică, se manifestă pregnant expunerea la șomaj a persoanelor cu nivel redus al educației, concomitent cu rate ridicate ale șomajului în rândul tinerilor și persoanelor dezavantajate.

Din acest punct de vedere, deși angajatorii prezenți în piața muncii din România valorizează pregnant experiența acumulată, tinerii absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior pot accesa mult mai facil locurile de muncă existente, comparativ cu persoanele din categoriile defavorizate, expuse mai sus.

Accesarea cu succes a locurilor de muncă existente în piață depinde de modalitatea de abordare fundamentată a competențelor, aptitudinilor și încrederea candidatului în propriile capacități fiind determinante.

Persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă li se recomandă lectura și interiorizarea informațiilor relevante, în vederea construcției unui model personal al carierei fundamentat pe analiza și evaluarea aspectelor semnificative privind piața muncii. Pregătirea candidaților pentru interviul de angajare și, în cazul succesului acestuia, pentru ocuparea locului de muncă respectiv, se realizează funcții de mai multe elemente inter-conectate.

În primul rând, absolvirea cursurilor unor instituții de învățământ și certificarea cunoștințelor prin intermediul unor diplome se instituie drept cerință de bază în accesul pe piața muncii.

În al doilea rând, dezvoltarea setului de competențe obținute în sistemul de învățământ și completarea acestora cu alte tipuri de abilități poate, și de cele mai multe ori constituie, un avantaj important în competiția pentru angajare.

În al treilea rând, modalitatea de abordare a intervului de angajare și a angajatorului, respectiv manifestarea unei conduite profesionale, se regăsește în legătura cu succesul de mersul și prin intermediul elementului menționat. Din punctul de vedere real al protecției și se cu rățății, și socialele se impun în creșterea gradului de ocupare a populației prin următoarea măsură: stimularea patronilor în vederea angajării și stimulor proveniți din grupurile de favorizate; creșterea gradului de ocupare a populației prin intermediul sectorului specific de activitate; alinierea reală a gândirii muncii la legi și în privința protecției și drepturilor angajaților în cazul transferului de întreprinderi, a fațelor sau părților de a face și a protecției drepturilor angajaților în cazul insolvenței angajatorului; integrarea principiului egalității între femei și bărbați în toate domeniile și nivelurile vieții sociale; dezvoltarea serviciilor de recrutare ca parte a capacității de muncă publice de penzii în vederea reinsertiei sociale; implementarea Legii în privința sistemului socială a persoanelor vârstnice; ridicarea nivelului cantității și calității serviciilor în prestațiile pentru persoanele vârstnice, reamenajarea căminelor pentru vârstnici prin înființarea acestora; pentru persoanele dependente, se depind și pentru persoanele care nu sunt dependente; combaterea sărăciei și extremelor prin măsuri de protecție socială, mijloace educaționale, sprijin material și financiar punctual. Conform celor expuse mai sus, managmentul carierei se prezintă drept a nsamblul deciziilor individuale privind orientarea profesională și ocuparea. Din această pe respectivă, candidații pot interioriza faptul că ocuparea unui loc de muncă, chiar și în condiții i mai puțin profitabile în raport cu propriile cerințe, reprezintă o etapă necesară și utilă în dezvoltarea propriei personalități, fiind de cele mai multe ori o cerință/necesitate în avansarea și ocuparea unui loc de muncă de nivel superior în ceea ce privește condițiile de muncă, i nclusiv salarizarea.

Bibliografie :

1. Blaga, E. – Traditie si modernitate ocupationala in spatiul rural romanesc, Ed. Didactica si Pedagogica, Buc, 2017
2. Blaga, Eugen- Configurati a sociala a asigurarilor de somaj, Ed. Pinguin Book, Buc, 2014
3. Maslow, A - Motivație și personalitate, Ed. Trei, Buc, 2018
4. Predonu Andreea - Monica, Isaila Narcisa, Educational level and its influence on employment rate, Revista Orizonturi ale cunoasterii, 2015, Bucuresti, pp. 38-40, Vol, 7, nr. 1
5. Thomas Malthus - Eseu asupra principiului populației, București; Editura Științifică, 2001

Comentariu teologic la Iacov 1:9

BIBLIA BOR: „Iar fratele cel smerit să se laude întru înălțimea sa”.

Vulgata: *glorietur autem frater humilis in exaltatione sua.*

Sfântul Iacov revine la ideea care domină tot acest verset, adică bucuria pe care creștinul trebuie să o resimtă în diferitele sale încercări și îi consolează pe cei care sufereau de sărăcie.

Glorietur („să se laude”, „să se fălească”)⁶⁵ marchează o bucurie foarte vie.

Începutul versetului îl face un verb la imperativ prezent, *καυχάομαι* = „să se laude” (persoana a III-a, imperativ prezent), implicând ideea de durată¹⁶⁰, cu sensul de „a rămâne în bucurie”. Acest verb este utilizat în Vechiul Testament cu sensul unei bucurii care exaltă, precum în: „Așa zice Domnul: Să nu se laude cel înțelept cu înțelepciunea sa, să nu se laude cel puternic cu puterea sa, nici cel bogat să nu se laude cu bogăția sa” (Ieremia 9, 23), iar aici se repetă ideea din versetul 2: *πᾶσαν χαρὰν*, ambele verbe fiind plasate în capul propoziției.

Ὁ ταπεινὸς ὁ ἀδελφός este fratele cel smerit, modest în condiția sa socială, ca în Luca 1, 52: „Cei puternici i-a dat jos de pe tron și i-a înălțat pe cei smeriți” (*καθεῖλεν δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσεν ταπεινούς*)¹⁶⁷.

Așadar, fratele (*frater* — adică creștinul; este numele pe care și-l dădeau între ei primii creștini) cel smerit (*humilis* — nu umil în sens moral, ci în sensul propriu al expresiei, cum arată și contrastul stabilit între acest adjectiv și cuvântul *dives*). În consecință: creștinul care este într-o situație josnică și sărăcicioasă după lume este invitat să se laude, să se bucure, să exalte în smerenia sa, în înălțarea sa. Înălțarea despre care este vorba aici există în starea actuală a smeritului; ea este o perfecțiune morală, rezultat al încercărilor și al înțelepciunii.

Concepția Mântuitorului despre smerenie este sintetizată de El Însuși în afirmația repetată: „Cine se va înălța pe sine se va smeri, și cine se va smeri pe sine se va înălța” (Matei 23, 12; Luca 14, 11; 18, 14). Odinioară, ucenicii L-au întreat pe Mântuitorul: „Cine, oare, este mai mare în împărăția cerurilor?” Și, chemând la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor și a zis: „Adevărat zic vouă: De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor. Deci cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor” (Matei 18, 1-4). Așadar, înălțarea este rodul smereniei, iar aceasta este condiția necesară pentru intrarea în împărăția cerurilor și criteriul pentru fixarea locurilor în ea. Dumnezeu ,

caută spre smerenie, spre cei smeriți, spre a-i înălța: „Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile” (Luca 1, 48). De aceea, smerenia este în interdependență¹⁷⁰ cu Împărăția lui Dumnezeu, în sensul că cei ce se smeresc sunt fiii Împărăției lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Pavel arată că mântuirea este o ridicare a celor smeriți, a celor de jos, din partea lui Dumnezeu, „pentru ca să nu se laude nici un om înaintea Lui” (I Corinteni 1, 29); de aceea, „cel ce se laudă, în Domnul să se laude” (II Corinteni 10, 17).

Smerenia este virtutea care creează relația de dependență față de Dumnezeu, recunoaștere a propriilor neputințe și, în același timp, a necesității comuniunii cu Dumnezeu, fără de care credinciosul nu poate ajunge la desăvârșire. Aripile credinței nu se pot îndrepta spre Dumnezeu dacă nu există smerenia ca recunoaștere a nimicniciei proprii.¹⁷⁰

„Întru înălțimea sa”, ἐν τῇ ὑψώσει αὐτοῦ, în exaltatione sua, reprezintă explicația motivului bucuriei, adică rodul smereniei.

În exaltatione sua — (că el se slăvește) de înălțarea sa, de ridicarea sa. Este în acest verset un paradox sesizant, deoarece îndemnul se adresează oamenilor umili la exterior. Dar un creștin, chiar în condiția cea mai umilă, posedă o demnitate superioară, a cărei amintire trebuie să-l ridice în propriii ochi.

Foloasele smereniei sunt multe și preaminunate: dreapta socoteală, blândețea, pacea, curăția inimii și a minții, despățimirea. Cel ce are smerenie dobândește o cunoaștere clară și adevărată despre sine. Iar cel ce se cunoaște pe sine, cunoaște în sine toate. Toate sunt legate de om, iar omul ce se stăpânește pe sine, stăpânește peste toate, căci prin Dumnezeu, Căruia i se supune prin smerenie, dobândește el această stăpânire. Darul cel mai de preț care se dobândește prin smerenie este mântuirea sufletului, după cuvântul Psalmistului: „Umilit am fost și El m-a mântuit” (Psalmul 114, 6). Smerenia aduce slavă de la Dumnezeu și de la oameni, după cuvintele Mântuitorului: „Cel ce se va smeri pe sine va fi înălțat” (Matei 23, 12).

BIBLIOGRAFIE

- Gheorghe GUTU, Dicționar Latin-Român, p. 649, p. 458.
- Maurice CARREZ, Nouveau Testament Interlinéaire Grec/Français, p. 1026.
- Kurt ALAND, Matthew Black, Carlo M. Martini, Bruce M. Metzger, Allen Wikgren, The Greek New Testament, p. 197.
- Orest BUCEVSCHI, Smerenia creștină, M.M.S., anul XXXIV (1958), nr. 5–6, p. 432.
- Pr. Hristofor PANAGHIOTIS, Smerenia creștină, Editura Panaghia, Suceava, 2004, p. 153.
- Pr. Prof. Sorin COSMA, Virtutea smereniei și importanța ei în căutarea unității creștine, în S.T., nr. 5–6, anul XXXVI (1984), p. 376.